

COLA

COLLEGE OF LOCAL ADMINISTRATION, KHON KAEN UNIVERSITY

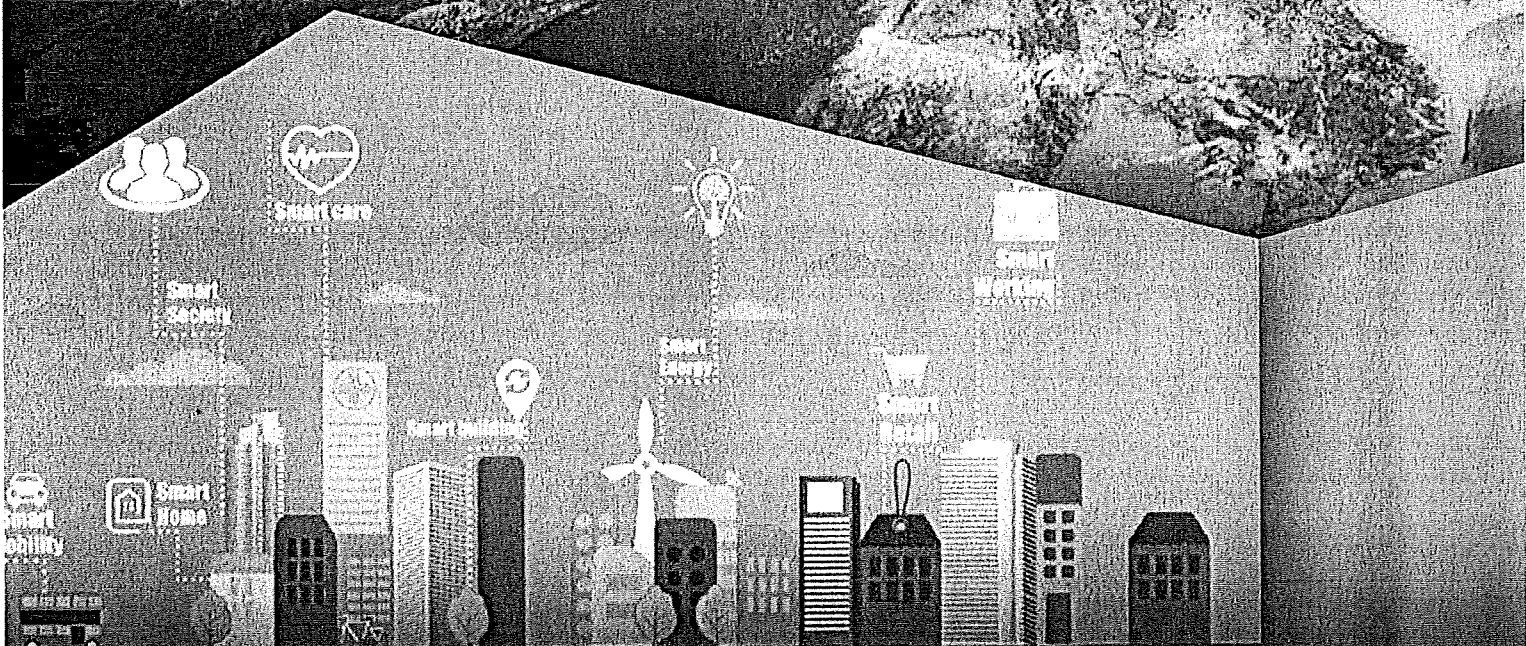
บทความฉบับเต็ม

งานประชุมวิชาการระดับชาติ
ด้านการบริหารกิจการสาธารณะ

ภายใต้ ประเทศไทย 4.0

*The 4th National Conference on Public Affairs Management
"Public Affairs Management Under Thailand 4.0"*
ณ อาคารสมการสมุทรของดิน ภาควิชาพัฒนชุมชน

4 สิงหาคม 2560

<https://conference.kku.ac.th/cola/conference/r/pm2017>

โทรศัพท์ 0-4320-3124 โทรสาร 0-4320-3875 E-mail: cola.conference@gmail.com

คณะกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิในการพิจารณาและคัดเลือกบทความในการประชุมวิชาการระดับชาติ ด้านการบริหารกิจการสาธารณะ ครั้งที่ 4

ตามที่วิทยาลัยการปกครองท้องถิ่น มหาวิทยาลัยขอนแก่น มีนโยบายในการนำผลงานวิจัยจากวิทยานิพนธ์หรือการค้นคว้าอิสระระดับบัณฑิตศึกษา และผลงานทางวิชาการ ออกเผยแพร่สู่ชุมชนและสังคม เพื่อส่งเสริมสนับสนุนให้เกิดการนำไปประยุกต์ใช้ประโยชน์ได้อย่างแท้จริงภายใต้การประชุมวิชาการระดับชาติ ด้านการบริหารกิจการสาธารณะ ครั้งที่ 4 (The 4th National Conference on Public Affairs Management) “การบริหารกิจการสาธารณะภายใต้ประเทศไทย 4.0” (Public Affairs Management Under Thailand 4.0) นั้น

เพื่อให้การดำเนินการพิจารณาบทความในการประชุมวิชาการระดับชาติ ด้านการบริหารกิจการสาธารณะ ครั้งที่ 4 (The 4th National Conference on Public Affairs Management) “การบริหารกิจการสาธารณะภายใต้ประเทศไทย 4.0” (Public Affairs Management Under Thailand 4.0) ในวันที่ 4 สิงหาคม 2560 โดยวิทยาลัยการปกครองท้องถิ่น มหาวิทยาลัยขอนแก่น เป็นไปด้วยความเรียบร้อย เกิดประสิทธิภาพและบรรลุตามวัตถุประสงค์ จึงแต่งตั้งให้บุคคลที่มีรายชื่อดังต่อไปนี้เป็นคณะกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิพิจารณาและคัดเลือกบทความในการประชุมวิชาการระดับชาติดังกล่าว ดังนี้

1. รองศาสตราจารย์ ดร.พีรสิทธิ์ คำนวนศิลป์	15. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ปรีชญาณ์ นักพ็อน
2. รองศาสตราจารย์ ดร.ศุภวัฒน์ นกร วงศ์ธนวิสุ	16. ดร.สิริภาพรรณ ลีภัยเจริญ
3. รองศาสตราจารย์ ดร.พิทักษ์ ศิริวงศ์	17. ดร.ประเทือง ม่วงอ่อน
4. รองศาสตราจารย์ ดร.เพ็ญณี แนนรท	18. ดร.วิษณุ สมิตสุวรรณค์
5. รองศาสตราจารย์ ดร.ชนะพล ศรีฤาชา	19. ดร.ภุชวรรธน โล่ห์วัชรินทร์
6. รองศาสตราจารย์ เวียงรัฐ เนติโพธิ์	20. ดร.นคร เสรีรักษ์
7. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. สมศักดิ์ พิทักษานุรัตน์	21. ดร.อนุชา โสมาบุตร
8. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.อิศรา ก้านจักร	22. ดร.ณรินทร์ เจริญทรัพย์านนท์
9. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ศิวิชัย ศรีโกคางกุล	23. ดร.ณรุจน์ วศินปิยมงคล
10. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.กตัญญู แก้วทานาม	24. ดร.พัฒน์พงษ์ โตภาคงาม
11. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ชนิษฐา ชูสุข	25. อาจารย์ณรงค์ เกียรติคุณวงศ์
12. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ศักดิ์สุริยา ไตรยราช	26. อาจารย์ศิริศักดิ์ เหล่าจันทาม
13. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.อรุณี สัมภูติวินิชย์	27. อาจารย์อจิราภาส เพียรขุนทด
14. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สุธินี อัดถาวร	

โดยให้คณะกรรมการดังกล่าว มีหน้าที่รับผิดชอบในการพิจารณาและคัดเลือกบทความในด้านต่างๆ สำหรับการนำเสนอผลงานในการประชุมวิชาการระดับชาติให้เป็นไปด้วยความเรียบร้อย บรรลุตามวัตถุประสงค์ของการทำงาน และให้คณะกรรมการมีอำนาจวินิจฉัย ตัดสินใจ และสั่งการใด ๆ ที่เกี่ยวกับการพิจารณาบทความในการจัดประชุมวิชาการดังกล่าว เพื่อเป็นเกียรติและชื่อเสียงของมหาวิทยาลัยฯ ต่อไป

การประชุมวิชาการระดับชาติ ด้านการบริหารกิจการสาธารณะ ครั้งที่ 4 (The 4th National Conference on Public Affairs Management)
 “การบริหารกิจการสาธารณะภายใต้ประเทศไทย 4.0” (Public Affairs Management Under Thailand 4.0)

คณะกรรมการดำเนินงานจัดการประชุมวิชาการระดับชาติ ด้านการบริหารกิจการสาธารณะ ครั้งที่ 4
 (The 4th National Conference on Public Affairs Management)
 “การบริหารกิจการสาธารณะภายใต้ประเทศไทย 4.0” (Public Affairs Management Under Thailand 4.0)

เพื่อให้การดำเนินงานในการจัดการประชุมวิชาการระดับชาติ ด้านการบริหารกิจการสาธารณะ ครั้งที่ 4 (The 4th National Conference on Public Affairs Management) “การบริหารกิจการสาธารณะภายใต้ประเทศไทย 4.0” (Public Affairs Management Under Thailand 4.0) ระหว่างวันที่ 4 สิงหาคม 2560 โดยวิทยาลัยการปกครองท้องถิ่น มหาวิทยาลัยขอนแก่น เป็นไปด้วยความเรียบร้อย เกิดประสิทธิภาพและบรรลุตามวัตถุประสงค์

ฉะนั้น อาศัยอำนาจตามความในข้อ 15(3) แห่งระเบียบมหาวิทยาลัยขอนแก่น ว่าด้วยวิทยาลัยการปกครองท้องถิ่น มหาวิทยาลัยขอนแก่น พ.ศ. 2557 จึงแต่งตั้งบุคคลที่มีรายชื่อต่อไปนี้เป็นคณะกรรมการดำเนินงานจัดการประชุมวิชาการระดับชาติดังกล่าว ประกอบด้วย

ลำดับ	ชื่อ-สกุล	ที่ปรึกษาและผู้อำนวยการ	ฝ่ายวิชาการ	ฝ่ายเลขานุการและประสานงาน	ฝ่ายเตรียมเอกสาร	ฝ่ายต้อนรับ พิธีการ และประชาสัมพันธ์	ฝ่ายลงทะเบียนและประเมินผล	ฝ่ายการเงิน บัญชี และพัสดุ	ฝ่ายโสตทัศนูปกรณ์และเทคโนโลยีสารสนเทศ	ฝ่ายอาคารสถานที่และยานพาหนะ	คณะทำงานฝ่ายอาหารและสวัสดิการ
1	รศ.ดร.พีรสิทธิ์ คำนวนศิลป์	✓									
2	รศ.ดร.ศุภวัฒน์ วรงค์นวล	☑	☑	✓				✓			
3	อาจารย์สุรเดช ทวีแสงสกุลไทย	✓						☑			
4	ดร.กฤษวรรณ โล่ห์วัชรินทร์	*	*	☑	☑						
5	รศ.ดร.เพ็ญณี แนนรท		✓								
6	อาจารย์ณรินทร์ เจริญทรัพย์านนท์		✓				☑				
7	อาจารย์ณรงค์เดช มหาศิริกุล	✓	✓						☑	☑	☑
8	ดร.พัฒน์พงษ์ โตภาคงาม	✓	✓								
9	อาจารย์ณรงค์ เกียรติคุณวงศ์	✓	✓								
10	ผศ.ดร.ศิวะ ศรีโสภากุล		✓								
11	ดร.วิษณุ สุมิตสวรรค์		✓								
12	อาจารย์ ศิริศักดิ์ เหล่าจันทาม		✓			☑					
13	อาจารย์ อจิรภาส เพียรขุนทด		✓								
14	นายเฉลิมพงษ์ พงษ์ประชา			*		✓					
15	นางสุภาวดี แก้วคำแสน			✓	*	✓	✓				✓

หมายเหตุ: ☑ = ประธานกรรมการ ✓ = กรรมการ * = กรรมการและเลขานุการ

ลำดับ	ชื่อ-สกุล	ที่ปรึกษาและผู้อำนวยการ	ฝ่ายวิชาการ	ฝ่ายเลขานุการและประสานงาน	ฝ่ายเตรียมเอกสาร	ฝ่ายต้อนรับ พิธีกร และประชาสัมพันธ์	ฝ่ายลงทะเบียนและประเมินผล	ฝ่ายการเงิน บัญชี และพัสดุ	ฝ่ายโสตทัศนูปกรณ์และเทคโนโลยีสารสนเทศ	ฝ่ายอาคารสถานที่และยานพาหนะ	คณะทำงานฝ่ายอาหารและสวัสดิการ
16	นางสาวจิตรลัดดา แสนตา			✓	✓	✓					✓
17	นางสาวภาภรณ์ เรืองวิชา			✓	✓	*					
18	นางสาวดวงฤดี แก้ววิศิษฐ์			✓		✓					
19	นางสาวพรพลอย ทาวิจิต				✓						
20	นายอุเทน บัวแสง				✓		*				
21	นางสาวเกวรี แสงสว่าง				✓	✓					
22	นางสาวนิตยา วิชาชัย					✓					
23	นางนันทนา สุทธิประภา					✓					*
24	นางสาวภัคจิรา แสนใจ					✓	✓				
25	นางสาวณตยา สีหานาม						✓				
26	นางนวลจันทร์ งามธนะ							✓			✓
27	นายพิพัฒน์ นาคาเกียรติภัทร์							✓	✓	✓	
28	นางปวีณา สุวรรณไตรย์							*			
29	นายพีชานนท์ ระนาด								✓	✓	
30	นายณัฐพงษ์ วัฒนบุตร								*		
31	นายพิสิทธิ์ ถ้าวาปี								✓	*	
32	นายทวี เลพล								✓	✓	
33	นายวัชร สิริ						✓			✓	
34	นายกลาง ดงกลาง									✓	
35	นายวรานันต์ นิมแก่น								✓	✓	
36	ทีมงานแม่บ้านวิทยาลัยฯ									✓	✓

หมายเหตุ: = ประธานกรรมการ ✓ = กรรมการ * = กรรมการและเลขานุการ

โดยให้คณะกรรมการดังกล่าว มีหน้าที่รับผิดชอบในการดำเนินงานจัดการประชุมวิชาการระดับชาติในด้านต่าง ๆ ให้เป็นไปด้วยความเรียบร้อย บรรลุตามวัตถุประสงค์ของการจัดงาน และให้คณะกรรมการ มีอำนาจในการวินิจฉัย ตัดสินใจ และสั่งการใด ๆ ที่เกี่ยวกับการดำเนินงานจัดการประชุมวิชาการดังกล่าว เพื่อเป็นเกียรติและชื่อเสียงของมหาวิทยาลัยฯ ต่อไป

แนวทางการพัฒนาวิสาหกิจชุมชนและการสร้างมูลค่าเพิ่มหมูหลุมกึ่งอินทรีย์ของคนรุ่นใหม่
กรณีศึกษาหมูยืมทุ่งขามหมู่บ้านทุ่งขามต.ไชยสถานอ.เมืองจ.น่าน

The development of community enterprise and add value to Semi-Bio swine production of youth of
MooYimToongKham, Nan

พัชรินทร์วีเชิรณรัตน์* สุริยุป อุ้น้ำเที่ยง** ศิระศรี โยธิน***

*,** นิสิตหลักสูตรบริหารธุรกิจบัณฑิตสาขาวิชาการตลาดคณะวิทยาการจัดการมหาวิทยาลัยศิลปากร

*** สาขาวิชาการตลาดคณะวิทยาการจัดการมหาวิทยาลัยศิลปากร คณะวิทยาการจัดการ,

มหาวิทยาลัยศิลปากรวิทยาเขตสารสนเทศเพชรบุรี, จังหวัดเพชรบุรีเลขที่ 1 หมู่ 3 ตำบลสามพระยาอำเภอชะอำจังหวัดเพชรบุรี 76120

Email:sadzong@hotmail.com,suriyu.o@hotmail.com

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีจุดประสงค์เพื่อ 1) เพื่อศึกษาแนวทางการพัฒนาวิสาหกิจชุมชนกลุ่มเลี้ยงหมูหลุมกึ่งอินทรีย์ของคนรุ่นใหม่ของหมู่บ้านทุ่งขาม และ 2) เพื่อศึกษาการจัดการการสร้างมูลค่าเพิ่มผลิตภัณฑ์จากหมูหลุมกึ่งอินทรีย์ โดยการวิจัยครั้งนี้ใช้การวิจัยเชิงคุณภาพ มีวิธีการรวบรวมข้อมูลด้วยวิธีการสัมภาษณ์แบบเจาะลึกกับผู้ให้ข้อมูลหลักคือนายอดุลย์ ชาวโนไชยเขวชนผู้ประกอบการเลี้ยงหมูหลุมกึ่งอินทรีย์ และการศึกษาเอกสารที่เกี่ยวข้อง ผลการวิจัยพบว่า

- 1) แนวทางการพัฒนาวิสาหกิจชุมชนช่วยสร้างรายได้และอาชีพที่มั่นคงให้กับคนในหมู่บ้าน โดยใช้อาหารสำเร็จรูปผสมกับธัญพืชในท้องถิ่นช่วยลดค่าใช้จ่ายอาหาร และแปรรูปผลิตภัณฑ์เพื่อสร้างรายได้
- 2) การสร้างมูลค่าเพิ่มจากหมูหลุมกึ่งอินทรีย์โดยใช้เครื่องมือส่วนประสมทางการตลาดเพื่อแปรรูปผลิตภัณฑ์เป็นอาหารและวางช่องทางการจัดจำหน่ายให้ตรงตามความต้องการของลูกค้า

คำสำคัญ : วิสาหกิจชุมชน, การสร้างมูลค่าเพิ่ม, กลยุทธ์ทางการตลาด

Abstract

There are two aims of this research which are: 1) to study the development of community enterprise of Semi-bio swine farm of youth in Nan. 2) to study the value of Semi-Bio swine production which is increased.

In addition, we used the qualitative research for searching the information and collected the data by interview.

We received the main information from Mr. Adul Saonochai who is the operator of Semi-bio swine farm of MooYimToongKham in Nan.

The results of this research can be concluded in two points which are:

- 1) It helps to increase the income and jobs to ensure that it's stability for the community by mixing the instant foods and local foods to reduce the cost and process.
- 2) It adds the value of products by using marketing strategies and achieves the customer's needs.

Keyword: community enterprise, value creation, marketing strategy

บทนำ

การเลี้ยงหมูหลุมเป็นหนึ่งในโครงการพระราชดำริฯ เพื่อพัฒนาเกษตรกรไทยให้มีผลผลิตอย่างพอเพียง โดยยึดหลักธรรมชาติ (พรทิพา, 2549) การเลี้ยงสุกรอินทรีย์หรือหมูหลุมเป็นแนวทางการเลี้ยงสัตว์แบบผสมผสานที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อมและช่วยสร้างการพึ่งพาตนเองของเกษตรกรไทยได้สอดคล้องกับหลักเศรษฐกิจพอเพียงเนื่องด้วยเกษตรกรนั้นเป็นผู้มีรายได้น้อยซึ่งโดยปกติแล้วมักจะทำการเกษตรเพื่อขาย (มงคล, วิชัยและฉลองศรี, 2554)

จึงไม่มีทุนตลอดปีที่จะสามารถซื้ออาหารมาเลี้ยงหมูได้ในราคาที่สูงจึงมีการนำเศษอาหารหรือผักสดต่างๆ มาเลี้ยงหมูในหลุมที่ขุดเอาไว้ลึกประมาณ 90 เซนติเมตร การเลี้ยงหมูหลุมจะทำให้หมูสุขภาพแข็งแรง ใช้ต้นทุนที่ต่ำกว่าการเลี้ยงแบบทั่วไปเกษตรกรไม่ต้องเสียเวลาที่จะต้องมากำจัดมูลสัตว์ไม่เหม็นและไม่มีการปนเปื้อนอีกด้วย (อตุลย์, 2559)

เนื่องจากราคาอาหารสุกรและราคาสุกรในตลาดมีการเปลี่ยนแปลงอยู่ตลอดเวลาทำให้คาดการณ์ได้ยากการเลี้ยงแบบดั้งเดิมทำให้เกษตรกรประสบปัญหาการขาดทุนแม้จะทำให้หมูโตเร็วผลผลิตมากแต่ทำให้มีกลิ่นเหม็นรบกวนเพราะต้องเลี้ยงหมูจำนวนมากในพื้นที่จำกัดใช้สารเร่งเนื้อแดงยาและวัคซีนเพื่อป้องกันโรคไม่ให้เกิดการสูญเสียทำให้มีการลงทุนมากคุณอดุลชาว โนไชยคิดว่าควรมีความรู้ในเรื่องการผลิตให้มีประสิทธิภาพต้นทุนการผลิตและการตลาดรวมไปถึงการแปรรูปผลิตภัณฑ์ให้มากยิ่งขึ้น (อตุลย์, 2559) ความไม่แน่นอนของราคาสุกรขึ้นอยู่กับปริมาณของสุกรที่ออกสู่ตลาดและความต้องการของตลาดในขณะนั้นและยังมีโรคระบาดน้ำท่วมราคาอาหารสัตว์แพงก็เป็นปัจจัยหนึ่งที่ทำให้ราคาสุกรตกต่ำเกษตรกรไม่สามารถกำหนดราคาสุกรได้เลย (เมธา, 2553)

นายอดุลชาว โนไชยเลือกวิธีเลี้ยงสุกรแบบธรรมชาติหรือหมูหลุมช่วยลดปัญหาเรื่องกลิ่นเหม็นเป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อมสุกรได้แสดงพฤติกรรมได้อย่างอิสระ ใช้ต้นทุนการผลิตต่ำและมีรายได้เพิ่มจากการจำหน่ายผลพลอยได้จากการเลี้ยงทำให้เป็นการผลิตสุกรอย่างครบวงจร ลดความเสี่ยงต่อการขาดทุนมีการแปรรูปเนื้อสุกรให้เก็บได้นานและเพื่อเพิ่มมูลค่าของเนื้อสุกร โดยมีจุดเด่นอยู่ที่เนื้อสุกรอนามัยดำเนินการผลิตหมูหลุมกึ่งอินทรีย์เพื่อสวัสดิภาพที่ดีของสุกรและเพื่อสุขภาพของผู้บริโภค (อตุลย์, 2559) การเลี้ยงแบบหมูหลุมพบว่าสุกรได้อยู่แบบธรรมชาติทำให้ไม่มีความเครียดและเป็นที่ต้องการของพ่อค้าในท้องถิ่นเพราะซากมีเนื้อแดงมากและมีไขมันน้อยโดยเน้นการใช้จุลินทรีย์ทำให้สุกรสามารถต้านทานโรคไม่มีการปนเปื้อนรบกวนให้คนในชุมชนต้องเกิดปัญหามีต้นทุนที่ต่ำกว่าการเลี้ยงสุกรแบบทั่วไป (ภัทรพร, ยุพินและศิริลักษณ์, 2553) โดยจะเน้นไปที่การใช้วัสดุที่มีอยู่ตามธรรมชาติจึงช่วยลดต้นทุนได้มากและยังเป็นการใช้ประโยชน์ร่วมกันระหว่างพืชกับการเลี้ยงสุกร ถ้าปลูกพืชเกษตรกรก็สามารถนำพืชหรือเศษพืชผักและผลไม้มาเป็นส่วนผสมในอาหารของสุกรพื้นคอกก็สามารถนำไปใช้เป็นปุ๋ยชีวภาพให้กับพืชและปรับโครงสร้างดินให้ดีขึ้นได้ส่งผลให้การเลี้ยงสุกรและการปลูกพืชมีต้นทุนการผลิตลดลงผู้บริโภคได้รับความปลอดภัยในผลผลิตเพราะมีการหลีกเลี่ยงใช้สารเคมีหรือยาปฏิชีวนะ (สุกิจ, 2553)

หมู่บ้านทุ่งขามเป็นส่วนหนึ่งของตำบลไชยสถานจังหวัดน่านประชากรส่วนใหญ่ทำอาชีพเกษตรกรส่วนมากปลูกข้าวโพดทานาและเลี้ยงสัตว์ประชากรส่วนหนึ่งเลี้ยงหมูหลุมและมีกลุ่มเกษตรกรผู้เลี้ยงหมูหลุมในหมู่บ้านทุ่งขามมีเยาวชนไทยที่เป็นสมาชิกอยู่จำนวน 6 คน ได้รับการสนับสนุนจากมูลนิธิโครงการหลวงในการให้คำปรึกษาด้านผู้ประกอบการและ

การเกษตรอย่างยั่งยืนอีกทั้งยังได้รับการสนับสนุนจากสถานที่ราชการต่างๆ โดยตรงในการรับซื้อเนื้อหมูหมูทั้งเนื้อหมูสด และเนื้อหมูที่ได้รับการแปรรูปมาแล้วเพื่อไม่ให้ชาวบ้านต้องไปซื้อขายผ่านพ่อค้าคนกลางเน้นให้เกษตรกรและคนในชุมชนได้มีการพึ่งพาอาศัยกัน

ด้วยเหตุผลดังกล่าวผู้วิจัยจึงมีความสนใจที่จะศึกษาแนวทางการเลี้ยงหมูหมูของเยาวชนไทยในจังหวัดน่าน โดยมีขอบเขตการศึกษาถึงการดำเนินการเลี้ยงหมูหมูโดยอิงหลักการเกษตรยั่งยืนและการเพิ่มมูลค่ารวมถึงช่องทางการจัดจำหน่ายสินค้าโดยการวิจัยเชิงคุณภาพ โดยการสัมภาษณ์เชิงลึกกับผู้เกี่ยวข้อง ได้แก่เกษตรกรผู้เป็นเยาวชนไทยในตำบลไชยสถานจังหวัดน่านผู้เลี้ยงหมูหมูเพื่อเป็นแนวทางการศึกษาให้กับเกษตรกรไทยผู้ที่มีความสนใจในการเลี้ยงหมูหมู

จุดประสงค์

1. เพื่อศึกษาแนวทางการพัฒนาวิสาหกิจชุมชนกลุ่มคนเลี้ยงหมูหมูกึ่งอินทรีย์ของคนรุ่นใหม่ในหมู่บ้านทุ่งขาม
2. เพื่อศึกษาการจัดการการสร้างมูลค่าเพิ่มผลิตภัณฑ์จากหมูหมูกึ่งอินทรีย์

การทบทวนวรรณกรรมที่เกี่ยวข้อง

ในการศึกษครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ศึกษาเอกสารต่างๆที่เกี่ยวข้องเพื่อนำมาเป็นกรอบการศึกษาโดยศึกษาแนวทางการพัฒนาวิสาหกิจชุมชน เป็นการแก้ปัญหาทางการเงินให้กับประชาชน และเป็นการสร้างความยั่งยืนให้กับคนในชุมชน เพราะมีการสนับสนุนให้เห็นคุณค่าทรัพยากรภายในท้องถิ่น เพื่อที่จะสามารถพึ่งพาตนเองได้ในระยะยาว (ธงพลและอุทิศ, 2556) ระบุความหมายของวิสาหกิจชุมชน (SMCE หรือ small and micro community) ว่าเป็นกิจการของชุมชนที่เกี่ยวกับการผลิตสินค้า การให้บริการหรืออื่นๆ ที่ดำเนินการโดยคณะบุคคลที่มีความผูกพัน มีวิถีชีวิตร่วมกัน และรวมตัวกันประกอบกิจการดังกล่าว เพื่อสร้างรายได้และการพึ่งพาตนเองของครอบครัว ชุมชนและระหว่างชุมชน หรือการประกอบการเพื่อการจัดการทุนของชุมชนอย่างสร้างสรรค์ ทุนของชุมชนจะรวมถึงทรัพยากร ผลผลิตทางการเกษตร ความรู้ ภูมิปัญญา วัฒนธรรม และประเพณีของท้องถิ่นปัจจุบันมีกลุ่มวิสาหกิจจำนวนมาก ทำให้มีผลิตภัณฑ์ต่างๆมากมาย สินค้าของแต่ละกลุ่มจะซ้ำกับของกลุ่มอื่นได้ สินค้าที่หลากหลายด้วยความที่สินค้าไม่มีความแตกต่าง มีความใกล้เคียงกัน ส่งผลให้ผู้บริโภคเกิดความยุ่งยากในการตัดสินใจซื้อ การออกแบบสินค้าเป็นตัวแปรที่สำคัญเพื่อสร้างความแตกต่างจากคู่แข่ง ให้สินค้าเป็นที่จดจำ สินค้าที่ดีจะต้องมีบรรจุภัณฑ์ที่ดีด้วย เนื่องจากบรรจุภัณฑ์สามารถทำหน้าที่ส่งเสริมการขาย กระตุ้นยอดขายให้เพิ่มขึ้น (นพวรรณ, 2555)

การแปรรูปอาหารเป็นการถนอมอาหาร (food preservation) เนื่องจากวัตถุดิบที่ใช้เพื่อการแปรรูปเป็นวัตถุดิบทางการเกษตรเช่นผักผลไม้เนื้อสัตว์นมซึ่งวัตถุดิบเหล่านี้เสื่อมเสียได้ง่ายการแปรรูปอาหารมีวัตถุประสงค์เพื่อยืดอายุการเก็บรักษารักษาคุณภาพอาหารด้านต่างๆ ให้ใกล้เคียงของสดชะลอและป้องกันการเสื่อมเสีย (food spoilage) ของอาหารทั้งการเสื่อมเสียเนื่องจากจุลินทรีย์ (microbial spoilage) การเสื่อมเสียเนื่องจากปฏิกิริยาทางเคมีและการเสื่อมเสียทางกายภาพ เพื่อให้มีอาหารบริโภคได้ตลอดทั้งปีและสามารถจำหน่ายได้กว้างขวางขึ้นและยังเป็นการเพิ่มมูลค่า (value added) ให้กับอาหารทำให้ผู้ประกอบการได้รับผลกำไรซึ่งเป็นวัตถุประสงค์หลักที่ขับเคลื่อนอุตสาหกรรมอาหารการเพิ่มมูลค่าอาหารอาจ

ทำได้หลายมิติเช่น ในแง่ของการผลิตอาจพิจารณาเรื่องการใช้ประโยชน์จากวัตถุดิบอย่างคุ้มค่าเพิ่มผลผลิตลดการสูญเสียเพิ่มประสิทธิภาพการผลิตด้วยการใช้เครื่องจักรและอุปกรณ์แปรรูปอาหารในด้านการตลาดการเลือกใช้บรรจุภัณฑ์อาหารที่ดึงดูดความสนใจหรือการพัฒนาผลิตภัณฑ์ใหม่ให้มีความแตกต่างสำหรับผู้บริโภคเฉพาะกลุ่มเพิ่มความหลากหลายให้กับผลิตภัณฑ์อาหารทำให้สามารถตอบสนองต่อความต้องการของผู้บริโภคได้อย่างกว้างขวางและตอบสนองผู้บริโภคกลุ่มที่มีความต้องการพิเศษเช่นอาหารสำหรับเด็กอาหารสำหรับผู้รักสุขภาพอาหารสำหรับนักกีฬา (พิมพ์เพ็ญ, 2556)

ลักษณะทั่วไปของสุกรและลักษณะการเลี้ยงสุกรในประเทศไทยสุกรเป็นสัตว์เลือดอุ่นไม่มีต่อมเหงื่อมีชั้นไขมันใต้ผิวหนังหนาที่ช่วยขมวดน้ำต้องการอากาศถ่ายเทดีและอากาศอบอุ่นอุณหภูมิประมาณ 25-29 เซลเซียสหรือ 78-85 ฟาเรนไฮต์และมีอุณหภูมิร่างกายคงที่ไม่เปลี่ยนแปลงสุกรเป็นสัตว์ที่ไม่ทนต่อสภาพอากาศร้อนซึ่งอากาศร้อนจะมีผลต่อปริมาณการกินอาหารประสิทธิภาพการใช้อาหารองค์ประกอบของเนื้อการสืบพันธุ์และการให้ผลผลิตอื่น ๆ การเลี้ยงสุกรในประเทศไทยมีการเลี้ยงอยู่สองประเภทคือการเลี้ยงแบบหลังบ้านและเลี้ยงแบบอุตสาหกรรมการเลี้ยงสุกรแบบหลังบ้านเป็นการเลี้ยงสุกรขนาดเล็กที่มีการจัดการเลี้ยงที่ไม่มีคุณภาพทั้งด้านสุขภาพและด้านอาหารของสุกรขาดพ่อพันธุ์และแม่พันธุ์ในการผสมพันธุ์สุกรต้องเสียเงินในการจ้างพ่อพันธุ์แม่พันธุ์สุกรทำให้เกิดปัญหาคือการเลี้ยงไม่คุ้มทุนต่างจากการเลี้ยงแบบอุตสาหกรรมที่มีการดูแลอย่างถูกต้องมีสัตวบาลคอยควบคุมและตรวจสอบสุขภาพของสุกรในเวลาต่าง ๆ มีการรักษาโรคอย่างมีมาตรฐานเน้นการผลิตจำนวนมากดังนั้นจะไม่ปล่อยให้แม่พันธุ์ไม่ผสมพันธุ์ (มงคล, วิชัยและฉลองศรี, 2554)

การเลี้ยงหมูหลุมเป็นการเลี้ยงหมูโดยปลอดจากสารเคมีและยาปฏิชีวนะเป็นการเลี้ยงหมูในโรงเรือนที่มีการขุดดินลึกประมาณ 90 เซนติเมตรและทำรั้วกันพื้นคอกจะปูด้วยแกลบผสมกับดินมีการใช้อาหารจากพืชผักสับละเอียดเช่นหยวกกล้วยมะละกอคิบ เป็นต้นผสมกับอาหารที่มีคุณค่าทางอาหารสูงและอาหารเสริมเมื่อจำเป็นต้องใช้เพื่อให้เหมาะกับสภาพร่างกายของสุกรประโยชน์ของการเลี้ยงหมูหลุมคือไม่ส่งกลิ่นเหม็นสร้างมลภาวะทางกลิ่นให้กับสิ่งแวดล้อมช่วยลดต้นทุนด้านอาหารลดต้นทุนด้านแรงงานไม่เป็นภาระกับเกษตรกรเพราะไม่ต้องคอยกวาดทำความสะอาดคอกและยังสร้างปุ๋ยได้อีกด้วย (โชคชัยสารกิจ, 2549) ธรรมชาติของสุกรนั้นเป็นสัตว์ชอบขุดคุ้ยใช้เวลาในการกินและเลียอาหารซึ่งการเลี้ยงสุกรแบบอุตสาหกรรมนั้นขัดกับธรรมชาติของสุกรเป็นอย่างมากเพราะมักให้อาหารชิ้นและสุกรมีเวลาในการกินอาหารน้อยและเลี้ยงในพื้นที่จำกัดทำให้สุกรเกิดความเครียดและอ่อนแอการเลี้ยงสุกรแบบอุตสาหกรรมจึงต้องใช้ยาปฏิชีวนะและรักษาโรคมามากมายต่างจากการเลี้ยงหมูหลุมที่นำผลผลิตจากการเกษตรมาสร้างประโยชน์ในการหลีกเลี่ยงการใช้ยาปฏิชีวนะมีการเลี้ยงแบบให้พื้นที่ว่างกับสุกรได้ใช้ชีวิตตามธรรมชาติจึงทำให้สุกรอารมณ์ดีและมีสุขภาพแข็งแรง

วิธีการดำเนินงานวิจัย

การวิจัยในครั้งนี้เป็นการวิจัยเชิงคุณภาพเพื่อศึกษาแนวทางการพัฒนาวิสาหกิจชุมชนและการสร้างมูลค่าเพิ่มหมูหลุมกึ่งอินทรีย์โดยมีรายละเอียดดังนี้

1. ผู้ให้ข้อมูลหลัก

ผู้ประกอบการธุรกิจหมูอ้อมทุ่งขามจังหวัดน่านคือนายอศุลย์ชาวนิชย์

2. การเก็บรวบรวมข้อมูล

ผู้วิจัยทำการเก็บรวบรวมข้อมูลที่เกี่ยวข้องจากวิทยานิพนธ์หนังสือนิตยสารวารสารบทสัมภาษณ์และบทความทางวิชาการรวมถึงการค้นคว้าจากแหล่งข้อมูลต่างๆ ได้แก่ห้องสมุดระบบสืบค้นหาทางอินเทอร์เน็ตเว็บไซต์ที่เกี่ยวข้องและรายละเอียดจากข้อมูลทางภาครัฐและเอกชนเพื่อให้ได้แนวทางการทำแบบสัมภาษณ์(Interview protocol) ใช้การสัมภาษณ์แบบเจาะลึก(In-depth Interview)กับผู้ประกอบการธุรกิจหมั่มทุ้งขามจังหวัดน่านคือนายอดุลย์ชาว โนไชย โดยผู้วิจัยจดบันทึกและบันทึกเสียงด้วยตนเองจากนั้นจึงสรุปประเด็นสำคัญด้วยการถอดเทปการสนทนาแบบคำต่อคำ (Verbatim) และอ่านบทสัมภาษณ์ของผู้ให้ข้อมูลหลักทุกรายละเอียดเรียบเรียงข้อมูลที่ได้จากการเก็บข้อมูลภาคสนามสรุป และเรียบเรียงผลการวิเคราะห์ข้อมูลในรูปแบบเชิงพรรณนา

3. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ได้แก่แนวคำถามในการสัมภาษณ์ที่ได้จากการทบทวนเอกสารสมาร์ทโฟนสมุดบันทึกปากกาและผู้วิจัยในฐานะที่เป็นเครื่องมือสำคัญในงานวิจัย

4. ตรวจสอบความน่าเชื่อถือของข้อมูล

อรุณีอ่อนสวัสดิ์ (2551, หน้า282) สรุปไว้ว่าเนื่องจากการวิจัยเชิงคุณภาพไม่เน้นข้อมูลเชิงปริมาณการเก็บข้อมูลจึงไม่เน้นที่การสร้างเครื่องมือในการเก็บรวบรวมข้อมูลดังนั้นความถูกต้องและความน่าเชื่อถือของข้อมูลจึงฝากไว้ที่คุณภาพของผู้วิจัยและการตรวจสอบข้อมูลก่อนการวิเคราะห์ โดยจะต้องตรวจสอบข้อมูลในขณะที่เก็บข้อมูลอยู่ในภาคสนามและเมื่อออกจากภาคสนามก็ต้องมีการตรวจสอบอีกครั้งเพื่อพิจารณาว่าข้อมูลที่ได้มานั้นเพียงพอที่จะตอบคำถามวิจัยได้หรือไม่และข้อมูลที่ได้มีความถูกต้องน่าเชื่อถือเพียงไรการตรวจสอบข้อมูลในการวิจัยเชิงคุณภาพนิยมใช้วิธีการตรวจสอบแบบสามเส้า (Triangulation Method) ซึ่งกระทำได้3ลักษณะได้แก่

1) การตรวจสอบข้อมูลสามเส้าด้านข้อมูลเป็นการตรวจสอบแหล่งที่มาของข้อมูลในด้านของสถานที่เวลาและบุคคล เพื่อพิจารณาว่าถ้าเก็บข้อมูลต่างสถานที่ต่างเวลาและผู้ให้ข้อมูลไม่ใช่บุคคลคนเดียวกับข้อมูลที่ได้มานั้นจะเหมือนเดิมหรือไม่

2) การตรวจสอบข้อมูลสามเส้าด้านผู้วิจัยเป็นการตรวจสอบข้อมูลว่าถ้ามีการเปลี่ยนผู้เก็บข้อมูลเป็นผู้อื่นที่ไม่ใช่ผู้วิจัยข้อมูลและผู้เก็บข้อมูลแต่ละคนสามารถได้ข้อมูลที่มีความเหมือนหรือแตกต่างกันอย่างไรถ้าผู้เก็บข้อมูลทุกคนพบว่าข้อมูลที่ได้มีความเหมือนตรงกันแสดงว่าข้อมูลที่ได้มาที่มีความถูกต้อง

3) การตรวจสอบข้อมูลสามเส้าด้านวิธีการเป็นการตรวจสอบข้อมูลที่ได้จากวิธีการเก็บข้อมูลที่หลากหลายแล้วได้ข้อมูลที่มีความตรงกันแสดงว่าข้อมูลที่ได้มาที่มีความถูกต้อง

ขอบเขตการวิจัย

เรื่อง“แนวทางการพัฒนาวิสาหกิจชุมชนและการสร้างมูลค่าเพิ่มหมูลุ่มกิ่งอินทรีย์ของคนรุ่นใหม่”มีขอบเขตการศึกษาวิจัยดังนี้

เริ่มจากการศึกษาธรรมชาติของสุกรลักษณะการเลี้ยงสุกรในประเทศไทยและแนวทางการเลี้ยงหมูหลุม โดยศึกษา ทฤษฎีการเลี้ยงสุกรแบบกึ่งชีวภาพและการเลี้ยงสุกรแบบอินทรีย์รวมถึงการใช้กลยุทธ์ทางการตลาด(4Ps)ในเรื่องของช่อง ทางการจัดจำหน่ายเนื้อสุกรแปรรูปของธุรกิจหมูยืมทุ่งขาม โดยมีผู้ให้ข้อมูลหลักคือผู้ประกอบการธุรกิจหมูยืมทุ่งขาม จำนวนรายคือนายอดุลย์ชาว โนไชยพื้นที่ที่ใช้ในการวิจัยคือฟาร์มหมูหลุมหมู่บ้านทุ่งขามตำบลไชยสถานอำเภอเมือง จังหวัดน่าน ระยะเวลาที่ใช้ในการศึกษาและรวบรวมข้อมูลเริ่มตั้งแต่เดือนมกราคม2560ถึงเดือนพฤษภาคม2560

ผลการศึกษา

ประวัติความเป็นมา

หมูยืมทุ่งขามตั้งอยู่ที่บ้านทุ่งขามหมู่8ต.ไชยสถานอ.เมืองน่านจ.น่านมีสมาชิกจำนวน10คนเริ่มมาจากการก่อตั้ง กองทุนหมูอินทรีย์ประจำหมู่บ้านของกลุ่มสำนักงานส่งเสริมการศึกษานอกระบบและการศึกษาตามอัธยาศัย (กศน.) อำเภอ เมืองน่านร่วมกับจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัยเมื่อปีพ.ศ.2553แต่เดิมชาวบ้านเลี้ยงหมูแบบธรรมชาติแต่ประสบปัญหาโรคาคันทุน อาหารและต้นทุนยาปฏิชีวนะสูงมีกลิ่นเหม็นมีน้ำเสียไม่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อมพวยง่ายเนื่องจากการดูแลที่ไม่มีคุณภาพ และไม่มีพ่อพันธุ์ที่ดีต้องใช้พ่อพันธุ์ข้างที่ไม่มีประวัติชัดเจนทำให้ติด โรคได้ง่าย

ปีพ.ศ. 2555ได้เริ่มการเลี้ยงหมูหลุมกึ่งอินทรีย์โดยการเลี้ยงแบบธรรมชาติให้อาหารจะสลับระหว่างอาหารสำเร็จรูป กับผักผลไม้สดที่ไม่ได้คุณภาพจากไร่เพื่อลดต้นทุนอาหารพื้นคอกเป็นแบบกึ่งหลุมเพื่อประยุกต์ให้เหมาะสมกับ สภาพแวดล้อมมากที่สุดใช้วัสดุรองพื้นที่หาง่ายตามท้องถิ่นเช่นแกลบเน้นเทคนิคการจัดการคอกไม่ให้มีน้ำเสียจากฟาร์มมูล สัตว์สามารถกำจัดในคอกโดยการทำงานของจุลินทรีย์ของเสียเหล่านั้นถูกนำกลับมาเป็นปัจจัยในการปลูกพืชและเริ่มมีการ ทดลองปล่อยมูลลงพื้นที่โล่งซึ่งต่อจากคอกทำให้หมูแสดงพฤติกรรมได้อย่างอิสระมากขึ้นหมูมีอารมณ์ดีสุขภาพแข็งแรง และเป็นการเสริมสร้างสวัสดิภาพสัตว์ได้สุกรแม่พันธุ์และมีคุณภาพซากเนื้อหมูที่ดีปีพ.ศ.2556นายอดุลย์ชาว โนไชย เกษตรกรรุ่นใหม่ลูกหลานของชาวทุ่งขามได้เข้ามาเป็นสมาชิกกองทุนหมูอินทรีย์ประจำหมู่บ้านเป็นแรงกระตุ้นหลักในการ ส่งเสริมการเลี้ยงและประกอบธุรกิจหมูหลุมครบวงจรจนสามารถเปิดเชิงขายเนื้อหมูสดเนื้อหมูแปรรูปและจดทะเบียนตั้ง เป็นวิสาหกิจชุมชนกลุ่มเลี้ยงหมูบ้านทุ่งขาม ปีพ.ศ.2559สร้างห้องตัดแต่งแปรรูปเนื้อหมู

แนวทางการพัฒนาวิสาหกิจชุมชน

นายอดุลย์ชาว โนไชยเห็นปัญหาที่สะสมมานานของชาวบ้านคือไม่สามารถลดต้นทุนอาหารและยังต้องนำเนื้อหมูไป ขายให้กับพ่อค้าคนกลางที่ให้ราคาต่ำจึงเขียนแผนธุรกิจหมูหลุมครบวงจรคือเลี้ยงเองแปรรูปเองขายเองกล่าวคือเลี้ยงหมูให้ มีสุขภาพดีได้เนื้อหมูสดที่มีคุณภาพ ไร้สารเร่งเนื้อแดงหรือยาปฏิชีวนะสร้างมูลค่าเพิ่ม โดยการแปรรูปเนื้อหมูสดให้ได้ตาม ความต้องการของตลาดและช่วยสร้างอาชีพให้กับคนในชุมชนโดยการเปิดเชิงขายเนื้อหมูเองลดการพึ่งพาพ่อค้าคนกลาง ในการขายจึงเขียนแผน โภชนาการคุณค่าทางอาหารที่ดีให้กับสุกร โดยควบคุมไม่ให้กินอาหารสำเร็จรูปมากเกินไปซึ่งจะทำ

ให้หมูมีน้ำหนักเกิน โดยใช้ผักสดที่ไม่ได้คุณภาพจากไร่ผสมกับอาหารสำเร็จรูปและอาหารเสริมตามน้ำหนักและช่วงวัยของสุกร

การพัฒนาของวิสาหกิจชุมชนมุ่งเน้นถึงกลยุทธ์ทางการตลาดทั้ง4ด้านได้แก่

การพัฒนาผลิตภัณฑ์ (Product)

นายอดุลย์เขียนแผนธุรกิจเสนอแหล่งทุนสร้างห้องคัดแต่งแปรรูปเนื้อหมูที่มีคุณภาพตามระบบมาตรฐานสากลโดยผ่านการรับรองมาตรฐานการผลิตที่ดีทางอาหาร(GMP)ของสำนักงานสาธารณสุขของจังหวัดน่านนำมาใช้ในการคัดแต่งเนื้อหมูสดเป็นหมูสไลด์หมูสามชั้นเป็นต้นและแปรรูปเนื้อหมูหุ่่มให้เป็นสินค้าหลากหลายชนิดตามความต้องการของตลาดคือ หมูหุ่่มแดดเดียวกุนเชียงหมูหุ่่มหมแหน่มหมูห่อใบตองแคบหมูภายใต้ชื่อสินค้า“หมูยืมทุ่งขาม”

กลยุทธ์ราคา (Price)

ใช้นโยบายกำหนดราคาเดียว (One Price Policy) คือขายสินค้าชนิดเดียวกันปริมาณเท่ากันราคาเดียวกันให้กับผู้บริโภคทุกรายในราคาเดียวกัน

- สินค้าสด ได้แก่ สันนอกสันในสามชั้นและซี่โครงบรรจุแพคละครึ่งกิโลกรัมราคา80บาท
- สินค้าแปรรูป ได้แก่ กุนเชียงหมูหุ่่ม200กรัม ราคาแพคละ100บาทหมูหุ่่มแดดเดียว125กรัมราคาแพคละ75บาท หมแหน่มหมูห่อใบตองแพคละ5ชิ้นราคาแพคละ75บาท

ช่องทางการจัดจำหน่าย (Place)

- มีขายที่สถานที่ในจังหวัดน่านได้แก่ตลาดสีเขียวหน้าศาลากลางหลังเก่าตลาดสีเขียวบักชีน่านที่เชียงใหม่บ้านทุ่งขามขายตามงานสินค้าเกษตรอินทรีย์ทั่วจังหวัดน่านและกรุงเทพมหานคร
- ขายออนไลน์ตามช่องทางการจัดจำหน่ายต่างๆเช่นตลาดสินค้าเกษตรออนไลน์กองส่งเสริมและบริหารระบบตลาดกรมการค้าภายในตามFacebookเพจหมูยืมทุ่งขามและ Facebook เจ้าของนายอดุลย์ชาวโน้ชโยเป็นต้นโดยจัดส่งสินค้าทั่วประเทศ

การส่งเสริมการตลาด (Promotion)

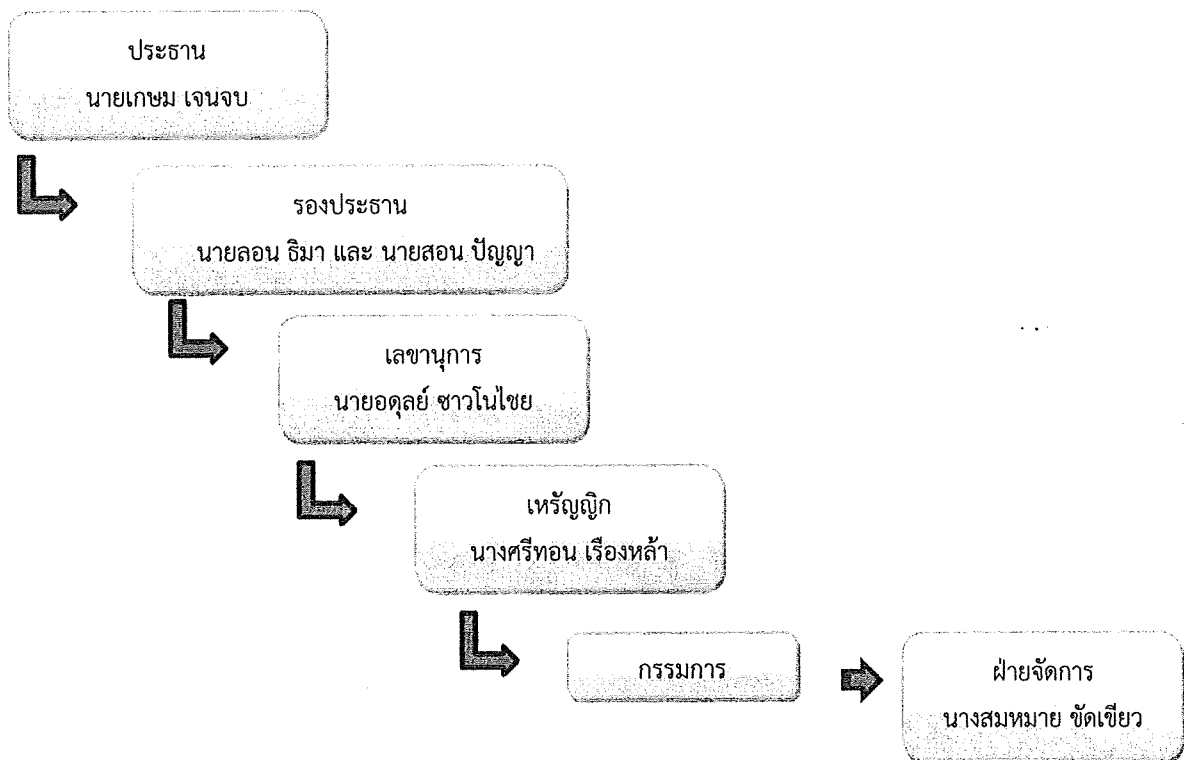
การประชาสัมพันธ์จะให้ความสำคัญกับสินค้าที่มีคุณภาพปลอดภัยพิชรสชาติดีนายอดุลย์เห็นว่าวิสาหกิจชุมชนขณะนี้ขนาดเล็กและไม่มีต้นทุนเพียงพอที่จะประชาสัมพันธ์เชิงการโฆษณาจึงใช้การบริหารลูกค้าสัมพันธ์สร้างความสัมพันธ์ที่ดีกับผู้บริโภคสร้างความรู้สึกพึงพอใจเกิดการซื้อซ้ำกลายเป็นการประชาสัมพันธ์แบบปากต่อปาก (Word of Mouth) ให้ผู้บริโภครายใหม่เกิดการรับรู้ในตัวผลิตภัณฑ์

แผนการพัฒนาในอนาคต

มีแผนพัฒนาการสร้างโรงผลิตอาหารสุกรได้เองโดยคนในชุมชนเพื่อลดต้นทุนทั้งต้นทุนคงที่และต้นทุนผันแปรที่จะเกิดขึ้นภายหลังและสร้างโรงจัดเก็บคลังอาหารสุกรไว้เพื่อป้องกันวิกฤติการผลิตไม่เพียงพอและพัฒนาโรงตัดแต่งให้ได้มาตรฐานให้ผลิตสินค้าได้มากยิ่งขึ้นเพื่อเพิ่มประสิทธิภาพและรองรับความต้องการของตลาดที่เพิ่มมากขึ้นในยุคปัจจุบันที่ผู้บริโภคนิยมสินค้าที่ปลอดภัย

การวางแผนการดำเนินงาน

คณะกรรมการบริหาร

อภิปรายผลการศึกษา

การจัดตั้งวิสาหกิจชุมชนขึ้นตามพระราชบัญญัติส่งเสริมวิสาหกิจชุมชน เพื่อแก้ปัญหาและสร้างคุณภาพชีวิตให้กับคนในชุมชน (รัฐนี้, 2550) ช่วยส่งเสริมให้ชุมชนเข้มแข็ง สร้างรายได้และอาชีพที่มั่นคงให้กับคนในชุมชน ทำให้เกิดความสามัคคีรวมกัน จากการนำอาชีพที่มีอยู่มาพัฒนาให้ยั่งยืน และการเล็งเห็นห่วงโซ่อุปทานเป็นส่วนทำให้เกิดความยั่งยืนจาก

การกำจัดมูลเสียได้เอง (ศิริลักษณ์, 2014) การจัดการของเสียของฟาร์มได้แก่มูลสัตว์น้ำเสียก๊าซและกลิ่นซากสัตว์เป็นสิ่งที่มีความสำคัญไม่ยิ่งหย่อนไปกว่าการจัดการเลี้ยงดูสัตว์ให้มีศักยภาพการผลิตที่ดี

การใช้ผักจากไร่นาและผักตามท้องถิ่นผสมกับอาหารสำเร็จรูป ช่วยลดต้นทุนและทำให้รายได้เพิ่มขึ้น (ธีระวัฒน์, ยุทธนาและวุทธิชัย, 2554) อาหารสำเร็จรูปผสมกับธัญพืชในท้องถิ่นเป็นการประยุกต์แนวทางการเลี้ยงดูเพื่อเพิ่มประโยชน์จากธรรมชาติช่วยลดค่าใช้จ่ายอาหารลงถึง 30 เปอร์เซ็นต์ คิดเป็น 3000-6000 บาท

การพัฒนาวิสาหกิจชุมชนและการสร้างมูลค่าเพิ่มสู่การเป็นผู้ประกอบการธุรกิจหมุนเวียนครบวงจร จะเป็นตัวสร้างรายได้ให้เพิ่มขึ้นลดความเสี่ยงกับราคาที่เปลี่ยนแปลงและแก้ปัญหาถูกกดราคาจากพ่อค้าคนกลาง (วารสารสัตว์เศรษฐกิจ, 2010) สุกอร์ที่ไม่ได้มาตรฐานจะแก้ปัญหาโดยการนำไปฆ่าและแปรรูปเป็นผลิตภัณฑ์ต่างๆจำหน่ายช่วยแก้ปัญหาการถูกกดราคาและเพื่อเพิ่มมูลค่าให้กับสุกอร์จากการที่ราคาสุกอร์หน้าฟาร์มมีโอกาสเกิดความผันผวนแม้ปัจจุบันราคาอยู่ในเกณฑ์ดีผู้เลี้ยงพอมีกาไรแต่อนาคตราคาอาจตกต่ำจนขาดทุนได้ส่งผลให้เกษตรกรต้องปรับเปลี่ยนรูปแบบหรือต่อยอดทำธุรกิจแปรรูปเนื้อสุกอร์เป็นผลิตภัณฑ์ต่างๆเพื่อเพิ่มมูลค่าและช่องทางจำหน่าย

พัฒนาวิสาหกิจ โดยการมุ่งเน้นไปเรื่องกลยุทธ์ทางการตลาดทั้ง 4 ด้าน เพื่อตอบโจทย์ความต้องการให้ตรงกับกลุ่มผู้บริโภคมากที่สุด คอตเลอร์, 필ลิป (2546: 24) กล่าวว่าส่วนประสมทางการตลาด (Marketing Mix) หมายถึงเครื่องมือทางการตลาดที่สามารถควบคุมได้ซึ่งกิจการผสมผสานเครื่องมือเหล่านี้ให้สามารถตอบสนองความต้องการและสร้างความพึงพอใจให้แก่กลุ่มลูกค้าเป้าหมายส่วนประสมการตลาดประกอบด้วยทุกสิ่งทุกอย่างที่กิจการใช้เพื่อให้มีอิทธิพลโน้มน้าวความต้องการผลิตภัณฑ์ของกิจการ

จากการสร้างการรับรู้ให้กับผู้บริโภค โดยการให้ผู้บริโภคบอกต่อกับผู้บริโภคด้วยตนเอง ผู้บริโภคจะรับรู้ถึงความจริงใจมากกว่าผู้ผลิตเป็นคนบอก(สุจิต, 2011) การบอกต่อมีความสำคัญในการทำธุรกิจในยุคปัจจุบันเพราะถ้าผู้บริโภคประทับใจก็จะกลายเป็นผู้บอกต่อ (Talker) โดยการถ่ายทอดประสบการณ์จากการใช้สินค้าหรือบริการไปยังบุคคลใกล้ชิดรอบๆตัวเสมือนการสร้างเครือข่ายสังคมของตนเอง (Social Network) นอกจากนี้ยังอาจผสมผสานกับความรู้อีกส่วนตัวอารมณ์ความประทับใจที่อยากให้คนที่เขารู้จักมีโอกาสใช้สินค้าหรือบริการนั้นๆประการต่อมาผู้บอกต่อยังสามารถเลือกกลุ่มเป้าหมายได้ตรงกว่าไม่ว่าจะเป็นบุคคลในครอบครัวเพื่อนฝูงการบอกต่อนอกจากจะเป็นสื่อที่มีความน่าเชื่อถือแล้ว ยังมีความสามารถในการชักจูงโน้มน้าวบุคคลใกล้ชิดให้ใช้สินค้าและบริการได้ดีอีกด้วยจนปัจจุบันนักการตลาดยอมรับว่าการสื่อสารการตลาดในรูปแบบนี้เป็นสื่อที่ผู้บริโภคสร้างขึ้นที่มีความน่าเชื่อถือมากที่สุดและผู้บริโภคชาวไทยมากถึง 85% เชื่อคำแนะนำจากบุคคลอื่นๆ

ข้อเสนอแนะ

ข้อเสนอแนะเกี่ยวกับการพัฒนาวิสาหกิจชุมชน มีข้อเสนอแนะต่างๆดังนี้

1. การพัฒนาวิสาหกิจด้านการบริหาร จัดการเลือกตั้งผู้ที่มีความรู้ ความสามารถ เป็นที่ยอมรับจากสมาชิกทุกคนเพื่อจัดการดูแลกิจกรรมต่างๆของชุมชนอย่างเป็นระบบ ตรวจสอบได้ มีการจัดการเงินกองกลางจัดสรรอย่างเป็นธรรมและโปร่งใส เพื่อนำไปใช้ในกิจกรรมของชุมชน แบ่งปันเป็นเงินออมสนับสนุนสมาชิกใหม่เพื่อประกอบการลงทุน หรือสมาชิกเก่าที่ประสบปัญหาด้านการเงินเป็นต้น มีการประชุมอย่างสม่ำเสมอเพื่อสร้างความรู้และความเข้าใจถึงประโยชน์ของวิสาหกิจชุมชน การสร้างกิจกรรมส่วนรวม ในชุมชนเพื่อการมีส่วนร่วมในการดำเนินกิจกรรมของสมาชิก
2. การพัฒนาด้านการผลิต ปรับปรุงด้านสถานที่การผลิตที่มีมาตรฐาน ลงทุนซื้อเครื่องจักรทุ่นแรงเพื่อลดต้นทุนด้านเวลาและการเงิน บันทึกข้อมูลการผลิต จำนวน ต้นทุน และตรวจสอบคุณภาพการผลิตเพื่อตรวจสอบคุณภาพของสินค้า การยื่นเสนอเพื่อรับตราสัญลักษณ์ความมีมาตรฐานของสินค้าเพื่อเพิ่มความน่าเชื่อถือของคุณภาพสินค้า
3. การพัฒนาด้านการตลาด การสร้างความรู้ด้านการตลาดให้กับสมาชิก ประชาสัมพันธ์และการขายสินค้าหลากหลายช่องทาง

เอกสารอ้างอิง

ธีระวัฒน์ จันทร์ทิพย์, ยุทธนา คล้ายอยู่ และ วุทธิชัย ลิ้มอรุณทัย. (2554). ประสิทธิภาพการใช้ปัจจัยการผลิตและต้นทุนการเลี้ยงสุกรตามหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงในพื้นที่จังหวัดนครปฐม. มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี โกลินทร์.

ชงพล พรหมสาขา ณ สกลนครและอุทิศ สังขรัตน์. (2556). แนวทางการพัฒนาการดำเนินงานของวิสาหกิจชุมชนในเขตลุ่มทะเลสาบสงขลา. คณะศิลปศาสตร์ มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์.

นพวรรณ ชิววารี. (2555). การวิจัยและพัฒนาบรรจุภัณฑ์ผลิตภัณฑ์นมแปรรูปเพื่อส่งเสริมการขาย กรณีศึกษาบรรจุภัณฑ์ผลิตภัณฑ์นมแปรรูปในชุมชนท้องถิ่น จังหวัดนครปฐม. สาขาวิชาวิศวกรรมอาหาร มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.

พิมพ์เพ็ญพรเฉลิมพงศ์. (2556). วัตถุประสงค์ของการแปรรูปอาหาร. ศูนย์เครือข่ายข้อมูลอาหารครบวงจร [ออนไลน์]. สืบค้นจาก : <http://www.foodnetworksolution.com/wiki/word/3109/วัตถุประสงค์ของการแปรรูปอาหาร>. [25กรกฎาคม 2560].

ภัทราพรภุมรินทร์, ยุพินบุญญาและศิริลักษณ์เงินขาว. (2553). การประเมินประสิทธิภาพการผลิตของหมูหลุม. คณะสัตวศาสตร์และเทคโนโลยีการเกษตร: มหาวิทยาลัยศิลปากร.

เมธา ขวยเจริญ. (2553). ฟาร์มสุกร. สถาบันเพิ่มผลผลิตสัตว์มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์กรุงเทพมหานคร : บริษัทรัตนศักดิ์ฟาร์ม(1995)จำกัด.

มงคลเดชะกำฟู, วิชัยทันตศุภารักษ์และฉลองศรีพล โยธา. โครงการกองทุนหมูอินทรีย์ประจำหมู่บ้าน. คณะสัตวแพทยศาสตร์จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัยและศูนย์การศึกษานอกระบบและการศึกษาตามอัธยาศัยอำเภอเมืองน่านจังหวัดน่าน.

รัชนีรุปลหล่อ. (2550). แนวทางการพัฒนาสู่ความยั่งยืนและเจริญเติบโตของวิสาหกิจชุมชน. มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคล.

วารสารสัตว์เศรษฐกิจ. (2010). ธุรกิจแปรรูปเนื้อสุกร. [ออนไลน์], สืบค้นจาก :<http://www.thaiswine.org/Portals/4/ธุรกิจแปรรูปเนื้อสุกร.pdf>. [26 พฤษภาคม 2560].

ศิริลักษณ์วงศ์พิเชษฐ. (2014). การเพิ่มมูลค่าของเสียจากการผลิตสัตว์. สาขาวิชาเกษตรศาสตร์และสหกรณ์ มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช.

สุกิตติเดชชัย. (2554). การเลี้ยงสุกรแบบธรรมชาติ (หมูหลุม) (ฉบับปรับปรุงใหม่ 2553). สำนักวิจัยและส่งเสริมวิชาการการเกษตรมหาวิทยาลัยแม่โจ้.

สุจิตผลเจริญ. (2011). อิทธิพลของการสื่อสารการตลาดแบบปากต่อปาก. [ออนไลน์], สืบค้นจาก :<http://www.prthailand.com/images/articles/อิทธิพลของการสื่อสารการตลาด.pdf>. [27 พฤษภาคม 2560].

อรุณีอ่อนสวัสดิ์. (2551). ระเบียบวิธีวิจัย. (พิมพ์ครั้งที่ 3). ภาควิชาการศึกษาคณะศึกษาศาสตร์มหาวิทยาลัยนเรศวร.